СГНС
Градски
архив
ф. ....
оп. ....
№ ....

Србскый календарь „Вардаръ" за вис-годину 1880.

Омразата, водворена между Сърбиты и Българиты чрѣзъ нѣкои Сръбскы списатели, както е Милош Милоевић и неговытѣ послѣдователи мислихъ, че бѣше исчезнѫла слѣдъ като ся водвори свобода въ нашето многострадално отечество чрѣзъ толкова пролѣяна Руска Священна кръвь. За жялость, тя (омразата), съединена съ завистьтѫ, че сме свободни въ послѣдне врѣмя е завладѣла умоветы на нѣкои Сърби до толкова, что тѣ незнаютъ что пишѫтъ и съ своитѣ пансрьбскы теоріи и възванія ся мѫчатъ да убѣдятъ свѣтътъ, че Балканский-тъ полуостровъ е стожерніа Сръбско. Отъ тѣхъ е далечь убѣжденіето, че трѣбва всѣкой Българинъ и Сърбинъ да проповѣдва сближеніе между двѣтѣ Княжества, чрѣзъ което неприятелътъ може да дойде до спасителното за него убѣжденіе: да ни бѫде онова, което е наше за да ся избави за всегда отъ насъ. Тѣ, далечь хвавать отъ това братско единодушіе, което го изисквать взаимнитѣ ни интереси, слѣдвать да пишѫтъ такива пасквили, съ които очерняватъ сръбската писменность и раздражаватъ духоветы да ся поднови отново още повече омразата, отъ която нашитѣ неприятели черпятъ голѣма полза.

Горнето ми предисловіе е поводъ на слѣдующето възвание въ календаря „Вардаръ", който ми ся прѣпрати отъ Враня за да прочета, что е писано въ него противъ нашійтъ народъ. Цѣльта на тоя календарь, изданъ уже въ „Бѣч" за да може да ся разнесе безъ цензура въ Македонія, е да посѣе омраза между Македонскытѣ наши братія Българе и насъ, а да водвори между Сърбытѣ и тѣхъ любовь, чрѣзъ която въ единъ благоприятенъ случай да гы завладаютъ

/.